

[Statsministeren.]

ketinget og regeringen i vid målestok har levet op til det ansvar, som jeg tillod mig at fremhæve i min korte tale den 19. december.

Derfor vil jeg slutte med at sige tak til folketinget for denne samling. Jeg vil også gerne have lov at takke udvalgene for et meget ihærdigt og meget tidkrævende arbejde og takke udvalgsformændene, som jo i denne samling i modsætning til tidligere ikke kun er udgået fra regeringspartiet, men fra alle partier, takke dem for et slidsomt og dygtigt arbejde, som har fået det til at fungere.

Jeg mener, vi har nået væsentlige resultater i samarbejdet i denne samling, men jeg vil have lov at sige også, at vi står over for nye store opgaver og nye udfordringer. Fremfor alt skal vi efter, jeg tror et par velfortjente hvileuger, have forberedt både en skatte- og en udgiftsreform, for den forberedelse skal være færdig, inden vi mødes til september. Det vil fortsat kræve et politisk samarbejde. Jeg mener, at den samling, vi nu slutter, kan give os et godt håb om, at det også fremover bliver muligt at etablere det politiske samarbejde.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg synes nok, statsministeren gør sig det lidt let. Det er jo en kendt sag, at der i reglen hver torsdag er ministermodtagelse; hvis det var det, jeg havde haft i tankerne, havde jeg naturligvis ikke talt, som jeg gjorde. Det, jeg havde i tankerne, var og er, at denne Chilekomité havde bedt om i morgen at få et møde med statsministeren og/eller udenrigsministeren, og man har fået at vide, at det kunne man ikke få. Jeg synes, det er for ringe, at man viser Chilesagen så lidt respekt. Men jeg skal meget gerne følge statsministerens opfordring og prøve på at være formidler, således at det møde måske vil komme i stand alligevel. Jeg skal yde mit bedste.

Kjeld Olesen (S):

Jeg skal ikke gøre så forfærdelig mange bemærkninger på dette tidspunkt. Jeg siger tak for de svar, jeg har fået fra statsministeren. Jeg kan forstå, at de bemærkninger, der står i tillægsbetænkningen af 15. maj, ikke

må opfattes som noget forlig. Nu er det jo ikke et udtryk, som jeg eller hr. Niels Helveg Petersen eller andre har fundet på for at lave polemik med regeringen og med venstre. Hvis jeg ikke tager meget fejl, har jeg fra adskillige fremtrædende medlemmer af fremskridtspartiet hørt det fortolket sådan, at det, man lavede, og det, man skrev i denne betænkning, var det, vi herinde forstår ved et forlig.

Statsministeren forklarer det så nærmere ved, at det ikke var en aftale mellem regeringen og fremskridtspartiet, og så skal jeg altså forstå det sådan, at det, der var aftalen, var en aftale imellem 5 partier. Jeg mener, det er en meget spidsfindig diskussion og fortolkning. Jeg går ud fra, at den nuværende regering er medlem af venstres folketingsgruppe, og derfor mener jeg, at den grænse, man dér kan sætte, er meget formel, men ikke reel. Men det kunne være interessant at høre repræsentanter for fremskridtspartiet fortolke deres opfattelse af forlig eller ikkeforlig.

Så har jeg også opfattet statsministeren sådan, at det selvfølgelig er regeringens forslag, der går ud på en besparelse på 5 mia kr. Det, der ligger i tillægsbetænkningen, er jo dette, at man er forpligtet til, hvis det viser sig, at nogle af de forslag, regeringen har stillet, ikke er gennemførlige, at finde et tilsvarende beløb andetsteds.

Men jeg skal i øvrigt ikke mere blande mig i det, der i denne tillægsbetænkning måtte være imellem — undskyld, ikke regeringen, men venstre og andre af de partier, der var med her. Det vil bare undre mig noget — hvis jeg må slutte med den bemærkning — hvis fremskridtspartiet har accepteret uden sikkerhed for indflydelse. Man vedtager, går med til afgifter, og så kan man jo forestille sig den situation, at der er dele af de foreslåede besparelser, man ikke kan gennemføre; så har man altså ingen indflydelse på, hvad der skal sættes i stedet, og man kunne forestille sig, at det, man ville sætte i stedet, var. f. eks. et øget beløb, som blev skubbet over til kommunerne. Det vil sige for den enkelte borger dobbeltkonfekt. Men som sagt, jeg skal ikke yderligere blande mig.

Men det, der står fast for os andre, når vi diskuterer disse ting, er altså, at man har sat sig den opgave, at man skal nedsætte